

Nr. 69

VLAAMS PARLEMENT

Zitting 1999-2000

27 juni 2000

HANDELINGEN

PLENAIRE VERGADERING

ACTUELE VRAGEN

Inhoud

Nr. 69

Dinsdag 27 juni 2000

Berichten van verhindering	1
Actuele vragen (Regl. art. 82)	
Actuele vraag van de heer Dirk De Cock tot mevrouw Marleen Vanderpoorten, Vlaams minister van Onderwijs en Vorming, over de plannen van de federale regering om de pensioenregeling in het onderwijs te wijzigen	
Actuele vraag van de heer Ludo Sannen tot mevrouw Marleen Vanderpoorten, Vlaams minister van Onderwijs en Vorming, over de plannen van de federale regering om de pensioenregeling in het onderwijs te wijzigen	
Actuele vraag van de heer Luc Martens tot mevrouw Marleen Vanderpoorten, Vlaams minister van Onderwijs en Vorming, over de plannen van de federale regering om de pensioenregeling in het onderwijs te wijzigen	1
Actuele vraag van de heer André Denys tot de heer Patrick Dewael, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Buitenlands Beleid en Europese Aangelegenheden, over een gedragscode voor Vlaamse ministers	3
Actuele vraag van de heer Joris Van Hauthem tot de heer Patrick Dewael, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Buitenlands Beleid en Europese Aangelegenheden, over de verklaringen van de voorzitter van de Parti Socialiste betreffende de Vlaamse belastingvermindering	4
Regeling van de werkzaamheden	6

VOORZITTER : De heer Norbert De Batselier

- *De notulen van de jongste vergadering worden ter tafel gelegd.*
- *De vergadering wordt geopend om 14.37 uur.*

De voorzitter : Dames en heren, de vergadering is geopend.

BERICHTEN VAN VERHINDERING

Dominiek Lootens-Stael, Tuur Van Wallendael : gezondheidsredenen ;

Didier Ramoudt : familieverplichtingen.

ACTUELE VRAGEN (Regl. art. 82)

Actuele vraag van de heer Dirk De Cock tot mevrouw Marleen Vanderpoorten, Vlaams minister van Onderwijs en Vorming, over de plannen van de federale regering om de pensioenregeling in het onderwijs te wijzigen

Actuele vraag van de heer Ludo Sannen tot mevrouw Marleen Vanderpoorten, Vlaams minister van Onderwijs en Vorming, over de plannen van de federale regering om de pensioenregeling in het onderwijs te wijzigen

Actuele vraag van de heer Luc Martens tot mevrouw Marleen Vanderpoorten, Vlaams minister van Onderwijs en Vorming, over de plannen van de federale regering om de pensioenregeling in het onderwijs te wijzigen

De voorzitter : Aan de orde zijn de samengevoegde actuele vragen van de heren De Cock, Sannen en Martens tot mevrouw Vanderpoorten, Vlaams minister van Onderwijs en Vorming, over de plannen van de federale regering om de pensioenregeling in het onderwijs te wijzigen.

De heer De Cock heeft het woord.

De heer Dirk De Cock (Op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, collega's, via de pers konden we gisteren en vandaag het voorstel vernemen van federaal minister Vandenbroucke over de pensioenen van de leerkrachten. Mevrouw de minister, gisteren hebt u in de pers op dat voorstel gereageerd. Het kwam er eigenlijk op neer dat u uit de lucht viel. Dit is nog maar eens een voorbeeld van wat we al meermaals in dit parlement hebben aangeklaagd : het intergouvernementeel overleg tussen de federale staat en de deelstaat Vlaanderen laat duidelijk te wensen over.

Het voorstel van federaal minister Vandenbroucke om de pensioenleeftijd van de leerkrachten te verhogen, weliswaar vanaf het jaar 2010, is toch een serieuze ingreep in de autonomie van het onderwijs van de deelstaat Vlaanderen. De Vlaamse deelstaat is autonoom bevoegd voor het onderwijs. Die autonomie impliceert dat we het nodig hebben om maximale financiële zelfstandigheid te verwerven inzake verloning, het beheer van de financiële portefeuille en de pensioenen. Ik doe een oproep aan deze assemblee om het probleem van de pensioenen in de Vlaamse verantwoordelijkheidssfeer te krijgen.

Los daarvan moet ik toch zeggen dat deze oproep van minister Vandenbroucke mij inhoudelijk door het hart snijdt. De terbeschikkingstelling is immers een Vlaamse materie, die nu wordt uitgehouden. We betalen dat zelf. De mensen leveren daar 35 procent voor in. We weten dat deze zaak heel belangrijk is voor ons. We weten ook dat alleen de uitgeluste leerkrachten er rekening mee houden. Diegenen die het nog aankunnen, doen voort.

Mevrouw de minister, hoe denkt u dat federale zwaard van Damocles boven het Vlaamse onderwijsbeleid te kunnen afweren ?

De voorzitter : De heer Sannen heeft het woord.

De heer Ludo Sannen (Op de tribune) : Mevrouw de minister, gisteren klonk u erg verontwaardigd over het feit dat er in de programmawet die vanaf vandaag ter bespreking voorligt in het federale parlement, dingen staan die duidelijk te maken hebben met het Vlaamse onderwijspersonneelsbeleid. U was hier niet van op de hoogte gebracht door federaal minister Vandenbroucke. Er had ook geen enkel overleg over plaatsgevonden.

Als dat zo is, verbaast me dat ten zeerste. Ik ga er immers van uit dat een federaal minister voor dergelijke maatregelen voor ambtenaren en overheidspersoneel, overleg pleegt met de bevoegde

Sannen

ministers in de Vlaamse regering. Ik denk dan in de eerste plaats aan minister Sauwens. Ik weet niet of er met hem overleg werd gepleegd.

Aangezien het specifiek gaat over het personeelsbeleid in de onderwijswereld, vind ik het uiteraard niet meer dan logisch dat men ook met u overleg zou plegen. Aangezien dit niet is gebeurd, kwam deze maatregel van federaal minister Vandembroucke dan ook niet bepaald op het juiste moment. U hebt immers zelf nieuwe onderhandelingen aangekondigd met de vakbonden over de invulling van het lerarenambt en de herwaardering van de leraar. Daarin zal ongetwijfeld ook een eindloopbaanregeling opgenomen worden.

Ik meen dat niemand van deze vergadering de mening is toegedaan dat er over het einde van de loopbaan van het onderwijzend personeel niet verder moet worden nagedacht. Men moet eerst op basis van onderhandelingen met de sociale partners tot een voorstel komen, en dan nagaan of dit aanleiding kan geven tot enige wetswijziging. Wat nu gebeurt, hypothekeert ongetwijfeld de komende onderhandelingen. Het zal voor u veel moeilijker zijn om in een serene sfeer het gesprek met de sociale partners te starten.

Mevrouw de minister, ik hoop dat u snel overleg probeert te plegen met federaal minister Vandembroucke. Op welke manier hoopt u deze artikelen alsnog uit de programmawet te halen ?

De voorzitter : De heer Martens heeft het woord.

De heer Luc Martens (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister-president, mevrouw de minister, geachte leden, de eindloopbaanregeling heeft een eigen historiek en was bedoeld om de vergrijzing in het onderwijs tegen te gaan, een verjonging mogelijk te maken en zeker ook om de mentale druk bij de leerkrachten te milderen.

Vandaag rijst deze discussie opnieuw. We moeten ons inhoudelijke en procedurele vragen stellen bij de clash van gisteren. Inhoudelijk blijft het totaal onduidelijk wat u voor ogen hebt. U hebt 's morgens uiting gegeven aan uw emoties en gezegd dat u zeer ongelukkig, verbijsterd en onthutst was. Het is echter niet duidelijk langs welke weg er nog een oplossing kan worden gevonden.

Dat u niet op de hoogte was, kan ik moeilijk geloven. Dan begrijp ik niet dat minister Sauwens vlak

na 6 juni reeds zei dat hij consequenties zag voor de Vlaamse ambtenaren, met inbegrip van de mensen uit het onderwijs. Hij heeft dat publiek gezegd als conclusie. Ik stel bovendien vast dat de heer Vanleenhove vorige week woensdag hier een vraag om uitleg over heeft ingediend. Ook andere mensen hebben er reeds op gewezen dat er zich een probleem aanmeldt. U kunt zeggen dat u formeel geen brief hebt gekregen van de federale minister. Maar beweren dat u niet op de hoogte was, getuigt van weinig alertheid.

Zult u inhoudelijk dwars liggen en proberen hier onderhandelingen over af te dwingen ? Kan er nog over een globaal aanvaardbaar alternatief worden gesproken ? Welke weg zult u de komende uren bewandelen om duidelijk te maken dat het u niet alleen te doen is om een sfeer te creëren waarin de volgende CAO-onderhandelingen vlot kunnen verlopen ? Het gaat immers over meer dan dat, namelijk het inzicht dat een zware druk op hun beroep rust. Het is het einde van het schooljaar, en de leerkrachten hebben het zeer druk. Het is nodig dat zij weten hoe ze beslissingen moeten nemen voor het volgende schooljaar. U moet dan ook klaarheid scheppen.

De voorzitter : Minister Vanderpoorten heeft het woord.

Minister Marleen Vanderpoorten (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, collega's, ik zeg duidelijk dat ik niet op de hoogte was van de ingreep van de federale regering. Ik ben hier zeer ongelukkig over, omdat deze drastisch ingrijpt in de onderwijsmaterie. Ik hoor dat niet te vernemen via vragen die door leden van het parlement worden gesteld.

Ik heb gisteren duidelijk gezegd en herhaal nogmaals dat ik het belangrijk vind dat over dergelijke ernstige aangelegenheden rechtstreeks wordt onderhandeld met de betrokken minister. Ik heb gisteren uiteraard navraag gedaan bij het departement Onderwijs en bij mijn medewerkers. Wij werden dus niet op de hoogte gebracht van deze aangelegenheid.

Hoe moet het nu verder ? Intussen heb ik overleg gepleegd met minister Vandembroucke. We hebben voor vandaag een bijeenkomst gepland met onze medewerkers. We zullen nagaan wat er in de komende weken en maanden moet gebeuren.

Enkele weken geleden al werd voor september een debat met de vakbonden aangekondigd over het geheel van maatregelen voor de invulling van het

Vanderpoorten

ambt van leerkracht. Dat debat zal plaatsvinden en door deze kwestie wellicht aan gewicht winnen. Hoe de stemmingen over de programmawet in het federaal parlement ook zullen verlopen : dit moet een van de onderwerpen worden van het debat met de vakbonden.

We zullen de nodige maatregelen treffen voor de invulling, compensatie, loopbaanafbakening en uit-groeibanen. Verschillende termen doen de ronde. Het was hoe dan ook de bedoeling om daarover te praten. Alleen al daarom vind ik het zeer ongelukkig dat deze maatregel uit het geheel wordt gelicht en naar voren wordt gebracht als een losse maatregel. De federale regering had veel beter overleg kunnen plegen.

De voorzitter : De heer De Cock heeft het woord.

De heer Dirk De Cock : Mevrouw de minister, mijn fractie steunt u in het aanklagen van het gebrek aan intergouvernementeel overleg. We zijn samen met u van mening dat het onderwijs volledig en in al zijn consequenties tot de bevoegdheid van de Vlaamse deelstaat moet behoren.

De voorzitter : De heer Martens heeft het woord.

De heer Luc Martens : Mevrouw de minister, het gevaar is reëel dat u achter de feiten aanholt. Als die programmawet – god beware ons – zou worden goedgekeurd, geeft de federale overheid de contouren aan waarbinnen u moet onderhandelen. Op zijn minst is de slechte communicatie eens te meer duidelijk geworden. Opnieuw blijkt het federale misprijzen voor de Vlaamse aangelegenheden.

Hier zijn tal van voorbeelden van. Hetzelfde deed zich voor bij de afcentiemen, het Sint-Elooisakkoord, enzovoort. Dit is slechts één mislukking in een hele reeks. Dit is dan ook onaanvaardbaar. Het zal dan wel waar zijn dat u hier formeel niet van op de hoogte was, maar het is uw taak om alert te blijven en de belangen van de leerkrachten en het Vlaamse onderwijs te bewaken. Geruchten vormen een voldoende aanleiding om op te treden en zelf onderhandelingen uit te lokken. Op dit vlak ontgoochelt u onze fractie volledig.

De voorzitter : De heer Sannen heeft het woord.

De heer Ludo Sannen : Mevrouw de minister, ik geloof oprecht dat u alles in het werk stelt om via onderhandelingen de zaken in goede banen te leiden. Ik ben echter niet helemaal gerustgesteld.

Voor mijn fractie moeten deze elementen uit de programmawet worden gelicht of aangepast omdat men de onderhandelingen niet mag uithollen.

Hier wordt op dit moment over gepraat in de bevoegde federale commissie. Ik hoop dat u nog in staat bent om de federale regering ervan te overtuigen om die elementen uit de programmawet aan te passen, anders moeten we andere parlementaire initiatieven nemen om de druk op te voeren.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Actuele vraag van de heer André Denys tot de heer Patrick Dewael, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Buitenlands Beleid en Europese Aangelegenheden, over een gedragscode voor Vlaamse ministers

De voorzitter : Aan de orde is de actuele vraag van de heer Denys tot de heer Dewael, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Buitenlands Beleid en Europese Aangelegenheden, over een gedragscode voor Vlaamse ministers.

De heer Denys heeft het woord.

De heer André Denys (Op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister-president, mevrouw de minister, deze vraag handelt over de gedragscode van de Vlaamse regeringsleden voor de komende gemeenteraadsverkiezingen. Een aantal leden van uw regering zal zich kandidaat stellen bij die verkiezingen.

Ere wie ere toekomt, de heer Taylor heeft op 28 februari in de commissie voor Institutionele en Bestuurlijke Hervorming geïnterpelleerd over deze gedragscode. Deze materie slaat zowel op de deontologische code, als op de communicatie en de controle van de verkiezingsuitgaven.

De parlementsleden kunnen op basis van artikel 32 van hun eigen deontologische code niet langer rechtstreekse verkiezingsmails versturen aan de burgers waarin bijvoorbeeld staat dat voor hen werd bemiddeld. Inzake de controle op de verkiezingsuitgaven neemt de Vlaamse regering het principiële standpunt in dat het niet taak is van de federale Kamer om dat te controleren. Wij steunen

Denys

dit standpunt en staan achter onze voorzitter die dit punt op de Costa ter sprake zal brengen.

Mijnheer de minister-president, we vragen ons echter af wat er zal gebeuren in afwachting van de nieuwe afspraken. Een tijd geleden kondigde u aan dat u vóór de sperperiode een initiatief zou voorstellen. De sperperiode begint reeds volgende week, op 8 juli. Ik zou tijdens deze campagneperiode niet graag worden geconfronteerd met bijvoorbeeld een brief van De Lijn waarin staat welke minister ervoor heeft gezorgd dat bejaarden gratis met de bus kunnen rijden.

Wilt u alsnog een gedragscode opstellen vóór de sperperiode aanvangt ?

De voorzitter : Minister-president Dewael heeft het woord.

Minister-president Patrick Dewael (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, dames en heren, het probleem dat de heer Denys aanhaalt, heeft niet zozeer te maken met de deontologische code van de parlementsleden, als wel met de implicaties van de wet van 1994 op de controle van de verkiezingsuitgaven. Die wet speelt ook in op het geheel van de overheidscommunicatie.

Er werden reeds initiatieven genomen waardoor de overheidscommunicatie in de toekomst tot de bevoegdheden van de deelstaten zal behoren. Daardoor zal het mogelijk zijn om een eigen regeling uit te werken en om te voorzien in eigen controle-instellingen. Ik merk ook op dat reeds diverse decretale initiatieven voor een code werden genomen. Een aantal voorstellen van decreet zijn in behandeling.

– *De heer Johan De Roo, ondervoorzitter, treedt als voorzitter op.*

Mijnheer Denys, u wilt vooral graag horen wat concreet zal gebeuren tijdens de sperperiode die op 8 juli ingaat. In afwachting van een eigen decretale regeling, is het belangrijk dat de Vlaamse regering een eigen code oplegt. We zullen ons daarbij baseren op drie principes. We zullen ons ten eerste baseren op de principes die werden vertaald in de federale wet van 1994. Ten tweede zullen we ons laten inspireren door de code die de vorige Vlaamse regering heeft uitgevaardigd met het oog op de parlementsverkiezingen van vorig jaar.

Ten derde gaat het voorstel dat ik vrijdag aan de Vlaamse regering zal voorleggen, nog een stap verder. Ik ben immers van mening dat we nog strenger voor onszelf moeten zijn omdat een aantal ministers zal deelnemen aan deze verkiezingen. Ik stel voor om de titulatuur niet langer te vermelden tijdens de sperperiode. Dat houdt in dat de titel van een minister bij elke vorm van overheidscommunicatie in de pers of in de media moet worden weggelaten. Op televisie wordt een spot meestal afgesloten met de vermelding 'een initiatief van de minister van ...', zonder dat daarbij een naam of een foto wordt gegeven. Ik ben van oordeel dat deze titulatuur tijdens de sperperiode moet worden geschrapt.

Deze regel moet ook worden toegepast bij buitenlandse communicatie. Met het oog op de deelname van EU-burgers moeten dezelfde regels gelden in het buitenland als in het binnenland. We moeten ook strenger optreden voor websites en e-mail. Voor de nieuwe media moeten dezelfde regels gelden.

De bestaande regeling moet dus strenger worden. Als daarover discussie ontstaat, stel ik de Vlaamse regering voor om onze informatieambtenaar en de juridische dienst van de Vlaamse Gemeenschap een proactieve rol toe te bedelen. Deze regeling zal ik vrijdag aan de Vlaamse regering voorleggen. Zo kan bijtijds, vóór het ingaan van de sperperiode op 8 juli, een code totstandkomen die beantwoordt aan uw verwachtingen.

De voorzitter : De heer Denys heeft het woord.

De heer André Denys : Ik dank de minister-president voor zijn antwoord en voor het voorstel dat aan de ministerraad zal worden voorgelegd. Ik onderhoud dat minister-president Dewael vanaf 8 juli in Tongeren opnieuw gewoon de heer Dewael zal zijn.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Actuele vraag van de heer Joris Van Hauthem tot de heer Patrick Dewael, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Buitenlands Beleid en Europese Aangelegenheden, over de verklaringen van de voorzitter van de Parti Socialiste betreffende de Vlaamse belastingvermindering

De voorzitter : Aan de orde is de actuele vraag van de heer Van Hauthem tot de heer Dewael, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Buitenlands Beleid en Europese Aangelegenheden, over de verklaringen van de voorzitter van de Parti Socialiste betreffende de Vlaamse belastingvermindering.

De heer Van Hauthem heeft het woord.

De heer Joris Van Hauthem (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister-president, geachte collega's, op 16 juni heeft de regering een ontwerp van decreet goedgekeurd over de zogenaamde afcentiemen. Het zou gaan om een bedrag van iets minder dan 10 miljard frank, of 2.500 frank per belastingplichtige.

Dat heeft aan de andere kant van de taalgrens blijkbaar nogal wat ongerustheid veroorzaakt. Gisteren heeft de voorzitter van de Parti Socialiste gezegd dat de federale regering de krijtlijnen moet uitzetten waarbinnen dergelijke maatregelen kunnen worden toegestaan. Hij vond trouwens dat niet de Vlaamse regering die korting aan de Vlamingen moest geven, maar dat de federale regering dat aan alle Belgen moet toekennen. Wie tussen de lijnen kan lezen, heeft dat begrepen. Dit geeft trouwens een idee van zijn opvattingen over fiscale autonomie.

De Waalse minister-president heeft de federale premier gevraagd om het Overlegcomité samen te roepen. En de federale minister van Financiën heeft vorige week in de Senaat gezegd dat een akkoord met de federale belastingdiensten – die de terugstortingen zullen moeten uitvoeren – enkel door hemzelf kan worden beslist.

Mijnheer de minister-president, zult u deelnemen aan het Overlegcomité ? In hoeverre is de korting die u wilt geven, in overeenstemming met het Sint-Elooisakkoord ? Als u voor elke toekenning van afcentiemen vooraf moet overleggen met de federale regering en de andere gemeenschappen en gewesten, dan is een oplossing nog niet in zicht. Hoe interpreteert u de term 'overleg' in de financieringswet ?

Impliceert overleg met de andere overheden trouwens al dan niet een akkoord met die overheden ? Dat is een wezenlijke vraag. Als u vindt dat er een akkoord moet zijn, dan zijn we ervan overtuigd dat uw decreet al begraven is vooraleer het is goedgekeurd. Hoe zit het met het akkoord met de federale belastingdiensten ? Kan er wel zo een akkoord

komen, gelet op de uitspraken van minister Reyners ?

Deze zaak dreigt een hypotheek te leggen op de komende discussies over fiscale autonomie. Als men deze afcentiemen beschouwt als een gevaar voor de economische en monetaire unie van dit land, dan houd ik mijn hart vast als er over échte fiscale autonomie zal worden gesproken.

Minister-president Patrick Dewael (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, geachte collega's, de gestelde vragen liggen in het verlengde van de vertaling van het zogenaamde Sint-Elooisakkoord in het Overlegcomité.

Er is in de eerste plaats een decretaal initiatief nodig, mijnheer Van Hauthem. De Vlaamse regering heeft het ontwerp van decreet goedgekeurd. Binnenkort zal het Vlaams Parlement dat kunnen bespreken. De hoogte van de toegestane kortingen zal worden bepaald in functie van de budgettaire mogelijkheden. We hebben altijd gezegd dat we in het bestek van één legislatuur in een bedrag tussen de 40 en de 50 miljard frank wilden voorzien om die belastingverlaging gestalte te geven.

Ik kom nu bij mijn tweede opmerking. Velen hier in dit Vlaams Parlement vonden deze belastingverlaging veel te klein. Ze vonden ze zelfs een beetje ridicuul. De beste propagandisten van deze belastingverlaging bevinden zich aan de andere zijde van de taalgrens. De PS is nu inderdaad ook voorstander van een belastingverlaging. Ook dat is een belangrijk feit. Zij vindt die belastingverlaging aan Vlaamse zijde zodanig substantieel dat ze deze eigenlijk ook graag zou genieten. De budgettaire ruimte in Franstalig België is voorlopig echter ontoereikend.

Dan heb ik nog een derde opmerking. Er is het gegeven van de bijzondere financieringswet. In artikel 9 kunnen we duidelijk lezen : 'De koning kan ter vrijwaring van de economische unie en de monetaire eenheid bij een in ministerraad overlegd besluit, genomen na overleg met de betrokken regeringen, met ingang van 1 januari 1994 een maximumpercentage opleggen voor de bovengenoemde opcentiemen en kortingen.'

Daarover gaat het natuurlijk. Als er vandaag nog overleg moet plaatsvinden, is het precies om die vorm te bepalen : het minimale en maximale percentage waarbinnen die belastingverlaging zich kan en mag bevinden. Ik heb altijd gezegd dat ik pas met een ontwerp van decreet kom als ik via voorafgaand overleg met de minister van Financiën inder-

Dewael

daad duidelijkheid heb over die minimale en maximale percentages.

Ik geloof dat ik in de commissie voor Financiën al verschillende keren heb gezegd dat het overleg heeft geleid tot een resultaat van 2,5 percent in plus of in min, en dat op de totale massa van de personenbelasting. Dat betekent ongeveer 28 miljard frank. Als het gaat over een belastingverlaging die we situeren tussen de 9 à 10 miljard frank op jaarbasis, is er dus geen enkel probleem. Indien dat koninklijk besluit er komt, zouden we theoretisch dus zelfs kunnen gaan tot een bedrag van 28 miljard frank.

Dat is de normale procedure. Eerst is er het decreetale initiatief. Dat is klaar. Ten tweede is er het overleg met de minister van Financiën, dat heeft geleid tot een ontwerp van koninklijk besluit, met dat percentage van 2,5 percent. Dat ontwerp van koninklijk besluit zal nu worden voorgelegd in het interministerieel overleg, zoals dat wordt bepaald in de bijzondere financieringswet. De derde stap die nog moet worden gezet, is dat dit koninklijk besluit bij wet moet worden bekrachtigd.

Dat is de procedure van de bijzondere financieringswet. Rekening houdend met de aangegane engagementen, heb ik dan ook geen enkele reden om eraan te twijfelen dat die belastingverlaging in Vlaanderen op korte termijn een feit zal zijn, tot spijt van wie het benijdt.

De voorzitter : De heer Van Hauthem heeft het woord.

De heer Joris Van Hauthem : Mijnheer de minister-president, ik dank u voor uw antwoord, maar bepaalde zaken zijn me toch niet helemaal duidelijk. U zegt dat dit aansluit bij het Sint-Elooisakkoord. Daar ging het specifiek over 3,2 miljard frank lineair en forfaitair. Er was geen sprake van 2.500 frank per persoon, dus het bedrag tussen de 9 en de 10 miljard frank.

U zegt ook dat u een akkoord hebt dat het effectief gaat over een marge van 2,5 percent plus of min. U hebt dat in de commissie voor Financiën al toegevoegd. Ik vraag me af waarom er dan nog overleg moet zijn, waarom minister Reynders uw ontwerp van decreet heeft opgevraagd en het zal voorleggen aan de ministerraad, en waarom er nog een Overlegcomité moet samenkomen. Dat heeft hij vorige week immers in de Senaat verklaard.

U zegt dat er een akkoord is over 2,5 percent. Bij ons gaat het over 10 miljard frank. We zitten dus ruim binnen de marge die in het ontwerp van koninklijk besluit is toegestaan. Ik zie bijgevolg niet in waarom er nog overleg moet zijn.

De commotie is er aan de andere kant van de taalgrens. U hebt herhaald dat ze de verlaging daar zo goed vinden dat deze voor iedereen zou moeten gelden, uiteraard als het federale niveau betaalt. Dat scheelt wel een slok op een borrel. Als men dit al ervaart als een bedreiging van de economische en monetaire unie van dit land, wat zou een echte fiscale autonomie dan wel niet betekenen ?

Minister-president Patrick Dewael : Het overleg moet plaatsvinden over het ontwerp van koninklijk besluit. Dit kan alleen maar worden genomen nadat één deelstaat te kennen heeft gegeven een belastingverlaging te willen toekennen. Vlaanderen heeft dat nu beslist. Er is een ontwerp van decreet. Op dit moment is de volgende stap dat het ontwerp van koninklijk besluit wordt voorgelegd aan het interministerieel overleg, waarna het kan worden getroffen en ter bekrachtiging naar het federale parlement kan gaan. Dat is de normale uitvoering van de bijzondere financieringswet.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN

De voorzitter : Dames en heren, hiermee zijn we aan het einde gekomen van onze werkzaamheden voor vandaag.

We komen opnieuw bijeen op dinsdag 4 juli 2000 om 10.30 uur en 14 uur, op woensdag 5 juli 2000 om 10 uur en 14 uur en op donderdag 6 juli 2000 om 14 uur.

Geen bezwaar ? (*Instemming*)

De vergadering is gesloten.

– *De vergadering wordt gesloten om 15.07 uur.*